

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 4817/1936 Pres.

Circulară

către toate oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Cu deosebită bucurie facem cunoscut iubitelui Nostru cler și popor, că la Sfintele sărbători ale Pogorării Duhului Sfânt din anul acesta se împlinesc treizeci de ani dela târnosirea bisericii catedrale din Sibiu.

Cu acest luminat prilej în orașul de reședință al Arhiepiscopiei Noastre se vor desfășura serbări de-o deosebită însemnătate religioasă și națională.

Praznicul va fi cinstit prin prezența Prea Fericitului Patriarh **Miron**, a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit **Nicodem** al Moldovei și Sucevei, a Prea Sfinților episcopi **Vartolomeu** al Râmnicului-Noului Severin, **Ghenadie** al Buzăului, **Andrei** al Aradului, **Vasile** al Caransebeșului, **Grigorie** al Argeșului și a Arhiereului **Vasile**, vicarul sfintei noastre Mitropolii, precum și a unui mare număr de credincioși din toate părțile Țării.

În prima zi de Rusalii se va săvârși sfințirea întru arhiereu a Înalt Prea Cuviosului Arhimandrit **Nicolae Colan**, nou alesul episcop al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, iar a doua zi de Rusalii se va face sfințirea întru arhiereu a Înalt Prea Cuviosului Arhimandrit **Dr. Nicolae Popoviciu**, nou alesul episcop al eparhiei Orăzii.

Tot în această zi va avea loc la Sibiu și Congresul „Oștii Domnului” din întreaga Țară.

Vestind iubitul Nostru cler și popor despre toate acestea, dispunem următoarele:

1. Cucernicii preoți vor sfătui pe credincioșii cari fac parte din „Oastea Domnului”, precum și pe ceilalți credincioși, să participe în număr cât mai mare la praznicul dela Sibiu; vor organiza din vreme pelerinajul și vor pregăti sufletește pe ceice vor avea putința să participe la el, mărturisindu-i, ca la sf. Liturghie din catedrală să se poată împărtăși.

2. Din parohiile în cari avem doi sau chiar trei preoți, *obligăm* ca, luând înțelegere întreolaltă, cel puțin unul să participe în prima sau a doua zi de Rusalii, la praznicul dela Sibiu — împreună cu delegați ai Societății Tinerimii „Sf. Gheorghe” și ai „Reuniunii femeilor ortodoxe”, cari vor veni cu steaguri.

3. În deosebi preoții și credincioșii din părțile mai apropiate de centrul Mitropoliei noastre nu trebuie să lipsească — cel puțin a doua zi de Rusalii — dela marele praznic, care va adevărat odată mai mult duhul de profundă evlavie al iubitelui Nostru popor și însuflețita lui alipire către sfânta noastră Biserică strămoșească.

Cu arhierești binecuvântări

Sibiu, la 23 Maiu 1936

NICOLAE

Arhiepiscop și Mitropolit.

Cuvântarea

— Rostită de I. P. Sfințitul Mitropolit **NICOLAE**, la deschiderea Adunării eparhiale din Sibiu, în ziua de Duminecă 17 Mai 1936 —

Hristos a înviat!

*Prea Cucernici părinți,
Domnilor deputați,*

În urma unui aviz al Consiliului central bisericesc V'am convocat pentru ziua de astăzi — prin urmare cu întârziere de o săptămână dela terminul statutar — în sesiunea din acest an a adunării noastre eparhiale. Amânarea aceasta s'a făcut pentru a da posibilitate membrilor din adunările tuturor eparhiilor sfintei noastre biserici, să serbeze fiecare acasă marele praznic național al zilei de 10 Mai.

Din rapoartele amănunțite ce le va prezenta Consiliul nostru arhiepiscopesc veți binevoi să luați cunoștință despre desfășurarea vieții bisericești a arhiepiscopiei noastre dela ultima noastră întrunire încoace. Nu mă îndoiesc că dragostea DVoastre de biserică va găsi, ca și până acum, soluțiunile cele mai potrivite la problemele ce ne stau în față și din sfaturile noastre vor rezulta hotărâri salutare pentru progresul așezămintelor noastre bisericești. Cu această încredințare, mulțumindu-vă că ați urmat invitației ce V'am făcut, vă zic: Bine ați venit!

Onorată adunare eparhială,

Trăim într'un timp de prefaceri și frământări în toate domeniile vieții. Mie îmi place să interpretez zbuciumul și crizele de tot felul ale epocii noastre ca dureri ale nașterii unei noi vieți. Să dea Domnul, ca această *nouă viață* să se înfățișeze pentru neamul nostru — nu în rândul din urmă prin silințele sfintei noastre biserici — străbătută în măsură cât mai mare de duhul credinței religioase și al nezdruccinatelor noastre tradițiuni naționale.

Dar oricât de îngăduitor am interpreta dese schimbări și frământări la cari am asistat, am avut totuși momente când nu ne-am putut sustrage impresiunii, că suferim de o prea mare *instabilitate* în viața noastră publică. De un lung șir de ani încoace prea ne-am obișnuit să vedem puse în discuțiune, la intervale destul de scurte, schimbarea aproape a tuturor legilor de organizare a serviciilor publice dela noi. Cu ocaziunea fiecărei schimbări de guvern — și s'a întâmplat să fie atât de dese — erau anunțate și defilau pe dinaintea ochilor noștri, în șiruri lungi, proiectele de reformă și de modificare în toate rezorturile vieții noastre de stat. Impresiunea, dureroasă, pe care o lăsau în urma lor, era, că la noi nimic nu e sigur și bine așezat, ci totul e improvizat de azi pe mâine. Pașnicii cetățeni ai țării nici n'aveau timp să iee cunoștință de cutare lege — și ea se și schimba. Între astfel de împrejurări, evident, se surpă în sufletele respectul față de legi și nu se poate stabili, prin exercițiul unei practici mai îndelungate, o tradițiune de interpretare, o ordine de drept în stat și mai ales o conștiință publică de drept, pe care să se sprijinească respectul legilor.

Nu știu, temperamentul nostru mai vii ne împinge spre schimbări atât de dese, ori încă n'am reușit să ne cristalizăm o concepțiune politică unitară și bine definită a vieții noastre de stat? Desigur ideile politice ale guvernelor pot varia dela om la om, pe o întinsă gamă de nuanțe, ce-și au începutul în jocul perpetuu al intereselor sociale și al armonizării lor. Există însă anumite *principii fundamentale*, rezultând cu o necesitate imperturbabilă din însăși ființa intimă a unui popor, din aspirațiunile și concepțiunile lui tradiționale de viață, asupra cărora opiniunile guvernelor nu pot să varieze și mai ales nu se pot contrazice, fără să cauzeze profunde turburări și violente reacțiuni. Viața popoarelor nu poate constitui în nici un caz un câmp de experimentare pentru activarea unor sisteme de guvernământ, ce-și au sorgintea numai în jocul trecător al pasiunilor politice. Este de datoria tuturor oamenilor cu răspundere să ferim țara noastră, ca să

ajungă un simplu teren de experiențe și de încercări incoherente, cari i-ar slăbi puterea de rezistență și ar încuraja poftele nesăturate ale dușmanilor ei ireductibili. Trăinicia unui sistem de guvernământ și de legiferare se manifestează mai bine în perfecta *unitate de concepție politică și în continuitate logică și stăruitoare*.

Am dat expresiune acestor considerațiuni generale — mai mult chiar decât doream cu această ocaziune — nu pentru a critica opera legislativă a diferitelor guverne cari s'au succedat la cârma țării noastre, ci pentru a semnală *instabilitatea* de care suferim și pentru a-mi arăta temerea că începem a ne molipsi de această instabilitate și în domeniul legislațiunii noastre bisericești.

D-Voastre cunoașteți agitațiunea pornită din anumite cercuri, care tindea la o nouă reformă a Legii și Statutului de organizare a bisericii noastre. În sesiunea din toamna anului trecut a congresului național-bisericesc ni s'a și prezentat un „*Proiect de modificare a Legii și Statutului pentru organizarea bisericii ortodoxe române*”. Valul instabilității amenință, deci, să dea năvală și în ogorul bisericii.

Vorbind principiar, Legea și Statutul de organizare a bisericii, ca orice alcătuire omenească, sunt supuse perfecționării, deci modificarea lor este posibilă. Numai *constituția de bază* a bisericii, așa cum a fost stabilită în principiile ei de ordin divin, nu este supusă schimbărilor. Ea face parte din însăși substanța spirituală a bisericii. Dar în cadrele largi ale acelei constituțiuni cu caracter permanent, pe care nu-l poate modifica nici o autoritate omenească, organizațiunea bisericii, având în vedere împrejurările și necesitățile timpurilor, e susceptibilă de adaptări cari trebuie să întrunească criteriul de a servi cât mai eficace realizarea scopurilor spirituale ale bisericii. Această operă am îndeplinit-o când am dat, înainte de aceasta cu 11 ani, actuala Lege și Statutul de organizare unitară a bisericii noastre.

După trecerea unui timp atât de scurt, este oare *necesară* modificarea Legii și Statutului de organizare bisericească?

Ceice am lucrat ani de zile la alcătuirea lor știm câte greutatea a trebuit să învingem până ce am găsit formula cea mai fericită, ca din patru organizațiuni diferite ale provinciilor bisericești, cari formează astăzi marea Biserică ortodoxă română, să facem *una singură* pe întreg cuprinsul țării și prin această unitate în jurul altarului strămoșesc să facem cât mai strânsă și indestructibilă unitatea sufletească a neamului nostru. Nu cred să se fi pus în lucrare la alcătuirea altei legi din țara noastră atâta chibzuință și răbdare, atâta

înțelepciune și dragoste ca la elaborarea Legii și Statutului de organizare a bisericii noastre.

Și acum, până ce încă n'a fost aplicată integral și peste tot locul, până ce n'am adunat experiențele făcute cu aplicarea ei și n'am cules toate roadele ei — ni se și propune să o modificăm! Dar a întâmpinat cineva vreo pedecă, din partea actualii organizații bisericești, în munca ce o desfășoară pentru progresul bisericii și al instituțiilor ei? Nu ne vine să credem una ca aceasta. În schimb au fost semnalate din daterite părți foloasele cari au izvorât din buna ei aplicare, acolo unde mai înainte n'a fost cunoscută. Este netăgăduit interesul viu pe care noua organizare bisericească l-a trezit în păturile largi ale obștei credincioase față de viața bisericii. Legătura sufletească a poporului cu biserica e mai strânsă de când i s'au acordat drepturi de a-și spune și el cuvântul în anumite chestiuni bisericești. Prin corporațiunile bisericești, începând dela parohie până la forurile centrale de conducere a bisericii, s'au creat tot atâtea organe cu atribuțiuni bine definite și cari angajează la o armonioasă colaborare întreg clerul și poporul sfintei noastre biserici. Din sfătuirile lor au răsărit inițiative laudabile și s'au pornit realizări frumose pentru clădiri de biserici, pentru adunarea de fonduri cu diferite scopuri cari tind la întărirea bisericii.

Astfel pentru ierarhia bisericii de jos până sus, aceste organe de împreună lucrare între cler și popor sunt un razim puternic de afirmare a bisericii și constituiesc un statornic îndemn pentru o mai susținută activitate.

Autonomia bisericii, care se tâlmăcește nu numai ca dreptul bisericii de a se conduce ea însăși prin organele sale, dar și ca conștiința răspunderii obștești față de problemele mari și față de scopurile spirituale ale bisericii, găsește teren de afirmare și de sprijin în actuala organizare bisericească.

Iată de ce, noi nu ne putem împăca cu propunerile ce ni se fac în proiectul prezentat, ca numărul membrilor corporațiunilor noastre bisericești să fie redus la jumătate, iar alegerea lor să se facă prin delegație. Fără îndoială trebuiesc înlăturate și pedepsite abuzurile ce se săvârșesc cu ocaziunea alegerilor, dar nu trebuiesc micșorate corporațiunile bisericești, căci prin aceasta am aduce scăderi importante lor în sânul bisericii. Abuzurile electorale și presiunile obișnuite în viața politică n'au ce căuta în viața bisericească, dar ele mi se par mai ușor de exercitat asupra unei mase electorale mai reduse, cum ar fi alegerile prin delegație propuse în noul Proiect, decât în sistemul actualii organizații. Pentru înlăturarea lor va trebui să facem operă sistematică de educație a poporului prin biserică, ca să trezim conștiința creștină și prin ea simțământul de răspundere al tuturor credincioșilor față de sfânta instituție chemată să-i conducă la mântuire.

Prin urmare, nu modificarea Legii și a Statutului de organizare a bisericii, ci o bună aplicare a lor și o conștiințioasă operă de educație a poporului — iată ce ar trebui să cerem în actualele împrejurări. Tocmai aceste împrejurări destul de tulburi ar trebui să ne servească ca arvertiment serios, să nu mai despropăim pricini de învrăjbire și pe terenul bisericesc, când avem destule în alte domenii ale vieții noastre publice.

Sesiunea din 1936 a Adunării eparhiale Sibiu 17—19 Mai —

In cetatea isbânzilor noastre

În Sibiu. În punctul de sprijin al sușurilor ardelene, spre piscul tuturor izbânzilor noastre religioase, culturale și naționale. În colțul luminos unde zvănește mai cu vioiciune și mai curat spiritualitatea organizatoare și vizionară a mitropolitului A. Șaguna:

Aici s'a adunat din nou soborul luminat al clericilor și mirenilor din arhiepiscopie. S'a strâns aici din imperativul celor mai înalte rosturi. Căci în fiecare an, odată, aleșii clerului și poporului vin la Sibiu ca să întindă ochiana scrutătoare peste lungul unui ogor sfânt și să caute de-un bun grădinarit pe viitor.

Să caute cu nădejdea izbândirii?... Dar, oare, când n'au izbândit inițiativele mari pornite, în Sibiu, din inima celor aleși? Nu este Sibiul cetatea izbânzilor noastre?

La sfânta liturghie

În catedrala mitropoliei ardelene. Toți deputații eparhiali stau la slujbă. Ca să ia dar sfințitor, înțelepciune și înțelegere, temere de Dumnezeu și limpezimea statului. Slujește chiar I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat de soborul preoților și diaconilor.

Slujbă măreață!... Ca la prasnicele anului. Și nici n'ar putea fi altfel. Căci e peatra unghiulară la temelia sesiunii din 1936 a Adunării eparhiale.

Ancora în tradiția șaguniană

A aruncat-o I. P. Sf. Mitropolit Nicolae prin cuvântul de deschidere rostit, în catedrală, după terminarea sfintei liturghii. Numai așa poate vorbi oricine a auzit, ori citește cuvântarea înaltului ierarh. (O publicăm în fruntea ziarului).

Recepția: pe aceeași linie

Momente pline de căldură. Vin deputații eparhiali să aducă omagii I. P. Sf. Mitropolit. Gândul tuturor îl tâlmăcește luptătorul Dr. N. Comșa. Dsa schițează pașii făcuți de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae pe drumul tras de Șaguna. Ca aprig susținător al statutului șagunian, înaltul ierarh l-a impus cu vrednicie la baza actualii legi de organizare bisericească. Această orânduie a adus roade fericite chiar și în viața publică, nu numai în cea religioasă.

Dacă mici revizuiți ale unor dispozițiuni din actuala organizare bisericească ar putea fi discutate și chiar admise, credem că nu e lucru înțelept și prudent ca, din cauza lor, să rostogolim din nou întreaga problemă a organizației bisericii noastre. Noi cei din Ardeal în decursul multor decenii n'am schimbat nici o iotă din Statutul organic șagunian și suntem neliniștiți în fața instabilității care ne amenință patrimoniul bisericesc. Rugăm deci pe frații noștri din celelalte părți ale sfintei noastre biserici să iee în dreaptă considerație dorința noastră de a fi păstrătorii legii, nu pripiți modificatori ai ei, căci instituțiunile mari, îndeosebi biserica, progresează prin respectul tradițiilor și prin continuitatea așezămintelor.

Convins că această dorință este expresiunea convingerii adunării noastre eparhiale, declar deschisă sesiunea ei din anul 1936.

Răspunzând, I. P. Sf. Mitropolit a accentuat încă odată că tradiția moștenită dela Șaguna înseamnă un adevărat obligământ pentru cei de azi. Fericit poporul care a moștenit tradiții atât de luminoase. Biserica noastră nu reprezintă numai o instituție. Ea e trupul mistic al lui Hristos. De aceea, în dezvoltarea ei, trebuie să existe o continuitate între trecut și viitor. Continuitatea se asigură și prin legiuri durabile.

Statutul șagunian asigură și legătura dintre cler și popor. Cât timp există această legătură, Biserica merge cu pași siguri spre realizarea țintelor ei spirituale.

Deputații se retrag. Ca să se pregătească în vederea ședințelor de a doua zi.

La lucru

În sala festivă a Prefecturii de județ. Veghia și conduce I. P. S. Mitropolit Nicolae, la dreapta asistă P. S. arhieru-vicar Vasile de Rășinari. P. C. consilier Dr. Gh. Proca, bătrânul secretar general, orânduiește cele de cuviință. Păr. prot. V. Oană îndeplinește funcțiunea de secretar al primei ședințe.

În linia primă urmează «Raportul comisiei de organizare». Raportor este dl I. Sandu.

Conținutul acestui raport închide în sine o activitate bogată. El glăsuiește pe larg despre: festivitățile jubilarie dela Caransebeș, autonomia și constituția Bisericii, mănăstirea Brâncoveanu, pelerinagiile la această mănăstire, Școala normală «A. Șaguna», paracisul Academiei teologice, biblioteca mitropolitană cea nouă, «Dumneca Ortodoxiei», reuniunile de femei, activitatea F. O. R., vizita la Sibiu a I. P. S. Mitropolit Nicodem al Moldovei, vacanțele episcopale dela Oradea și Cluj, adunările protopopești, organizațiile și societățile religioase și statul personal.

La rândul său dl I. Sandu reamintește progresele uimitoare pe care le-a făcut și le face știința, dar — adaogă — că aceste progrese sunt binefăcătoare numai aduse în armonie cu credința, pentru că altfel, aceste două surori — știința și credința — să contribuie la fericirea omenirii colaborând în bună înțelegere.

Intr-o limbă aleasă, dl I. Sandu se exprimă elogios asupra raportului prezentat Adunării generale.

Constituționalism și autonomie

Adecă fundamentul statutului și legii de organizare a bisericii ortodoxe române. Om treaz și cunoscător în această direcție, dl I. Sandu dă expresiune îngrijorării pe care o simt cei mai conștiinți dintre fiii bisericii ardelene în fața tendinței de a se modifica actuala legiuire bisericească. Și de aceea apasă cu tărie asupra necesității ca principiile constituționalismului și autonomiei să fie apărute în fața oricui.

Gândul celorlalți deputați curge în aceeași alvie. Căci iată așa-l tâlmăcește îndată dl A. Popa (Oradea). Dsa preconizează chiar o luptă aprigă pentru menținerea în întregime a statutului de organizare bisericească.

Privind în trecut, vorbitorul constată că menținerea noastră, ca români, se datorește chipului în care a fost organizată biserica ardeleană.

Prin statutul șagunian se cimentează legătura dintre cler și popor. Azi, această legătură este mai necesară decât oricând. Fiindcă ea sprijinește Biserica în răboirea ei contra vânturilor de stânga. Numai biserica mai poate înfrânge comunismul și bolșevismul.

De aceea, actualul statut de organizare trebuie menținut cu orice preț. Deasemenea, el se cere aplicat, în toate părțile țării, cu toată autoritatea lui de decenii.

Astfel, glasul Adunării eparhiale a răsunat în unison cu al I. P. Sf. Mitropolit în privința constituționalismului și autonomiei.

Realizări de viitor

În cadrul acestora intră și alcătuirea unei monografii asupra vremii de păstorire a mitropolitului Ioan Mețianu. Pentru anul 1941, când se împlinește un sfert de veac dela moartea harnicului ierarh, monografia va fi în mâna publicului credincios.

Chiar în campania de lucrări a acestui an intră și terminarea măreței clădiri a Școalei normale. Spre bucuria tuturor, I. P. Sf. Mitropolit desvăluie împrejurarea că toți cei în drept au promis sprijinul spre desăvârșirea ctitoriei lui Șaguna.

Tot în domeniul realizărilor de viitor intră și intensificarea luptei pentru denunțarea grabnică a Concordatului cu Vaticanul și pentru rezolvarea definitivă a chestiunii fondului Em. Gojdu.

Aici, glasul I. P. Sf. se unește din nou cu al adunării și cere o hotărâre energică pentru a se pune capăt unor stări atât de dăunătoare bisericii și statului. «Caci — constată înaltul nostru ierarh — cu cât trece mai mult timp, că atât se adevărește mai clar că concordatul este dăunător statului nostru. De aceea, el trebuie grabnic denunțat».

Va mai trece mult până la înfăptuirea acestor desiderate? Nu e de crezut. Doar încă n'a ajuns neamul nostru să-și nesocotească interesele sale cele mai prețioase...

Clipe duioase

Sunt acelea în cari numele vladicilor Roman al Orăzii și Nicolae al Clujului sunt chemate în mijlocul Adunării. Atunci deputații se ridică, tăcerea se face stăpână în sala de ședințe și, mai apoi, cuvintele I. P. S. Mitropolit, sub chip de omagiu postum, tâlmăcesc o durere adânc simțită pentru trecerea la cele veșnice a celor doi bătrâni.

Fie-le partea cu dreptii, cari din veac au plăcut Domnului. Căci vrednici sunt de aceasta.

Clipe de înălțare

Pe acestea le încearcă Adunarea deodată cu vestirea alegerii PP. CC. părinți Nicolae Colan și Nicolae Popoviciu în scaunele văduvite dela Cluj și Oradea. Deputații aplaudă frenetic, iar modeștii viitori vlădici se înclină cu plăcută smerenie.

Și aici, glasul înalt P. S. Mitropolit tâlmăcește simpatia Adunării, urează celor noi ucenici ai lui Șaguna păstorire lungă și bogată'n roduri duhovnicești și subliniază că alegerea celor doi vlădici tineri este în conformitate cu interesele sănatoase ale bisericii românești.

Fie-le alegerea spre bucurie. Pășească la primirea harului dumnezeiesc cu sănătate. Între în slujba vladicii Lor cu aceeași harnicie pe care au dovedit-o ca dascăli neîntrepuți în școala dela Sibiu.

Un nou raport: al comisiei bisericești

Raportor este P. C. părinte protopop I. Duma (Petroșani). În partea

introdusivă, raportul constată că asistăm la desfășurarea unui curent nou și că trăim o epocă fericită.

Sentimentul religios se exteriorizează azi prin ridicarea atâtor biserici și catedrale. Corpul raportului este constituit din următoarele puncte luminoase: Cartea de rugăciuni scoasă prin grija și râvnă I. P. Sf. Mitropolit, trecerile religioase, întoarcerea la ortodoxism a credincioșilor din Valea-Lungă, Secuimea, situația preoților hirotonisiți anul trecut, Academia teologică, bursierii arhiepiscopiei, școala de cântăreți, mărturisirea și cuminecarea credincioșilor, chestiuni disciplinare, cazul fostului preot Iosif Trifa, și starea personalului (cler și popor).

Toate capitolele acestea au fost prezentate într-o haină proprie și prin ele s'au zugrăvit actualele stări din biserica noastră. A reeșit clar că trecerile religioase sânt în favorul ortodoxismului, că în Valea-Lungă credincioșii n'au putut fi opriți dela reîntoarcerea în sânul bisericii străbune nici chiar prin prigoane deosebit de semnificative, și că în Secuime se duce o luptă cu sorți de izbândă pentru triumful ortodoxismului românesc.

Salarizarea preoților tineri și a cântăreților

Două chestiuni legate una de alta prin firea lucrurilor. Cei dintâi — preoții — n'au fost plătiți dela stat în primul om al păstoririi lor. Ceeace a provocat multe greutăți. Un strop de alinare li s'a adus prin sacrificiul făcut de cei salariați. De aceea, I. P. Sf. Mitropolit ține să aducă mulțumiri publice preoților care a știut răbda, și celei salarizate, care a dat din puținul său pentru ajutorarea fraților întru propovăduire.

Cântăreții bisericești n'au fost plătiți deloc. Ei nu sunt încă bugetați deși, în Arhiepiscopie, sunt abia 76 cântăreți diplomați, — statul n'a găsit mijloacele necesare pentru salarizarea lor.

În această chestiune, I. P. S. Mitropolit Nicolae desvăluie Adunării câte intervenții s'au făcut și câte asigurări s'au primit. Își exprimă și mirarea pentru faptul că în aceeași biserică se aplică două măsuri diametral opuse: cântăreții din regatul vechi — câte doi la o biserică — sunt salariați de stat, iar în Ardeal nici unul nu e plătit, deși toți ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi.

Adunarea eparhială a designat o delegație constatătoare din membrii acestei Adunări și anume: Dnii Octavian Goga, Petre Groza, Aurel Vlad, Iosif Iancu, Gheorghe Dubleş și Vasile Glăjaru senator, ca aceștia să intervină la Minister și în numele Adunării eparhiale întru apărarea și soluționarea cât mai urgentă în mod favorabil a situației salarizării preoților.

Raportul comisiei școlare

Raportor este dl A. Popa (Oradea). După ce constată o înfrângere a curentului utilitarist și secularist și o întoarcere a lumii spre Evanghelie, raportul stăruie asupra următoarelor puncte: *Apostolatul laic*: Casele culturale, reuniunile de femei, societatea Sf. Gheorghe, F. O. R., Apoi: conlucrarea între biserică și stat, conferința profesorilor dela școala normală sub președinția I. P. Sf. Mitropolit, catehizația, școala normală de băieți și fete, școala de aplicație, liceul «A. Șaguna» din Brașov, liceul din Brad, și școala primară «I. Popasu» din Brașov.

În toate instituțiile acestea, raportul vede adevărate focare de cultură și viață creștină. Ele fac progrese din an în an.

P. C. părinte E. Stoica se pronunță pentru tipărirea acestui raport

bine întocmit, ca să poată lua și preoții cunoștință despre cele ce cuprinde.

Deputatul Al. Lucescu constată deasemenea, că ortodoxismul merge din isbândă în isbândă și că prin el se poate afirma neamul românesc între celelalte peopole. Ceice s'au rupt cândva din trunchiul bisericii strămoșești, vor trebui să se reîntoarcă, deoarece azi sânt alte împrejurări.

În legătură cu raportul comisiei școlare s'au formulat încă trei cereri drepte și importante: absolvenții Academiei teologice să fie admiși la examenul de capacitate pentru profesori, ca să poată fi întregite posturile de suplinitori; să se creieze catedre de religie și în învățământul primar, acolo unde există un număr mai mare de ore, și statul să plătească o chirie potrivită pentru clădirile fostelor școli confesionale.

Nimic nedrept în aceste revendicări! Pentru aceea, ele ar trebui satisfăcute neîntârziat.

Raportul comisiei financiare

Raportor este dl Olariu. Raportul aduce date precise și clare asupra situației financiare a așezămintelor Arhiepiscopiei.

Prin fața asistenței se deapănă limpede: salariile preoților, fondul de ajutorare preoțesc, congresul economic dela Cluj. Apoi averea sporită prin: ridicarea unei noi școli normale, terminarea capelei și a bibliotecii mitropolitane, mănăstirea Brâncoveanu, drumul până la mănăstire, biserica din Blaj, noile biserici din Săcuime, alte biserici și case parohiale.

Toate titlurile enumerate aici ascund sub ele probleme deosebit de importante. Căroră li s'a trasat drum fericit. Doar asupra salarizării preoților și a congresului dela Cluj s'a propus și s'a admis să se facă intervenții stăruitoare pentru traducerea în faptă a tuturor promisiunilor.

Ceeace lasă drum liber pentru înțelegerea și grija Adunării eparhiale față de situația materială a bisericii și slujitorilor ei.

Jertfelnicie

Cuvânt frumos și cu sens înalt. Dar cam puțin prețuit pentru unii oameni ai vremurilor noastre. Nu și pentru cei din arhiepiscopia Sibiului. Căci iată, într'un singur an numai, averea acestuia a crescut cu peste zece milioane lei din donațiuni. În rândul întâi al donatorilor stă cu mândrie societatea «Mica», cu peste Lei 800.000. Urmează apoi alte societăți, și nu lipsește nici dinarul văduvei.

Se poate o dovadă mai vie despre creșterea spiritului de jertfă al credincioșilor, pentru biserică și pentru instituțiile sale.

O mănăstire de maici la Sibiu

Realizarea ei a pătruns adânc în programul de lucru pentru viitorul apropiat. Și se va duce la bun sfârșit. Pentru izbândă ortodoxismului.

Mănăstirea va pregăti și va da surori de caritate pentru spitalele noastre. Ca să fie îngrijiți bolnavii ortodocși de surorile lor.

Inițiativa luată produce mulțumire în sufletul deputaților eparhiali dnii Dr. Dubleş și Dr. V. Știrbeșu tălmăcesc în cuvinte simțite marea acestei acțiuni și rotunjesc însemnătatea deosebită a unei mănăstiri de maici.

Dar biserica n'a stat în pasivitate nici până acum cu privire la soarta bolnavilor din spitale și din familiile ortodoxe. I. P. S. Mitropolit remarcă măsurile ce s'au luat în ultimi anii. Astfel: capelele, «Dumneca bolnavilor», cărți de folos duhovnicesc, colecte, etc. Desigur — precizează înaltul ierarh — prin în-

meierea unei mănăstiri de maici și prin pregătirea unor surori ortodoxe, organizarea filantropică merge cu pași repezi spre desăvârșire.

Bilanțuri

Se citesc apoi diferitele bilanțuri ale fondurilor și fundațiilor din centrul Arhiepiscopiei, precum și câteva rapoarte speciale. Fondurile Arhiepiscopiei sunt într-o situație fericită. Afară de cel administrativ, care, deși foarte bogat, nu are totdeauna la dispoziție numerar suficient pentru realizarea unei lucrări mari. Această scădere se datorește și faptului că realizările după *sidoxie* reprezintă o sumă extrem de redusă. Și cu drept cuvânt.

De aceea, Adunarea hotărăște majorarea *sidoxiei* până la 200 lei de cap de familie. Desigur, fiindcă nu toți credincioșii bisericii noastre sunt în stare să achite o asemenea sumă, ci vor fi grupați în zece categorii de contribuabili variind între 2—200 lei.

O măsură bună și dreaptă. Plătind puțin, dar plătind în orice caz, credincioșii noștri învață a ști câtă prețuire trebuie să dea instituțiilor la întemeierea și întreținerea cărora contribuie și ei efectiv. Și învățământul acesta nu e lipsit de folos moral și material. Mai ales pentru vremea ce va să vie..

Un act de recunoștință

Față de memoria fondatorului Ioan Mihu. Celui ce a donat întreaga sa avere în folosul bisericii, i se va ridica un mansoleu impozant chiar în inima averilor dăruite. Ca actul să fie deplin, biserica va da publicității toate memoriile politice ale acestui mecenat. Spre a avea ocazia să privesc din plin în sufletul curat al unui om dăruit cu totul instituției lui Hristos.

Un îndemn pentru mulți și un act de inspirație fericită. Se împreună amândouă ca să ne fie mântuitoare de suflet.

Un membru nou în senatul școlar

În locul regretatului Dr. I. Bunea este ales harnicul profesor și inspector școlar Silviu Teșosu.

Îl știm și ne știe. Pentru aceea, alegerea ne face bucurie. Și nouă și altora.

Inchiderea adunării

Se face prin cuvântarea I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Care s'a rostit astfel: «Am constatat în cursul lucrărilor Adunării eparhiale interesul viu manifestat de membrii ei față de viața religioasă și de situația instituțiilor din Arhiepiscopie. Ați putut urmări și vedea din rapoartele prezentate, ceeace am realizat, dar și ceeace rămâne să realizăm în viitor.

Biserica se află în fața unor mari probleme de ordin sufletesc. Pentru rezolvarea fericită a acestora trebuie să ne încordăm toate puterile. Mă plec în fața acestor probleme. Știu că sunt grele. Dar știu și aceea că sprijinit de cler și popor și cu încredere nemărginită în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, toate greutățile se înving.

Duceți poporului vestea bună, că cei din fruntea bisericii se străduiesc ca să mențină toate așezămintele ei pe linia progresului și a tradiției».

În numele deputaților a răspuns dl Dr. Gh. Dubleş, remarcând atmosfera de înaltă spiritualitate în care au trăit membrii Adunării eparhiale în cele trei zile ale sesiunii din 1936.

Și așa, Adunarea s'a închis. Dea Domnul să secerăm spic de aur pe urma semănăturii celei bogate ce s'a aruncat cu dragoste în ogorul sfintei noastre biserici.

Diacon D. Călugăr

În semnul recunoștinței

— Un apel al Comitetului central al „Astre” —

Asociația culturală «Astra», prin Comitetul său central, alcătuit din fruntașii vieții publice ardelenă, a luat hotărârea, ca a doua zi de Rusalii, în fiecare an, să se organizeze în toate des-părțămintele și cercurile culturale, serbări în cadrul cărora să ne amintim cu recunoștință de ceice au muncit și muncesc jefind pentru cauza culturii românești și, lăsând la o parte tot ce ne-ar putea desbina, să strângem rândurile în jurul acestei Asociații culturale și să-i dăm tot sprijinul în orice formă.

În anul acesta, 1936, Asociațiunea «Astra», numită la înființarea ei «Asociațiune transilvană», împlinește 75 de ani de rodnică existență.

Astfel ziua de 1 Iunie 1936, a doua zi de Rusalii, va fi prăznuită în tot Ardealul, în chip deosebit.

Comitetul central adresează prin urmare tuturor acelor cari, cu frățescă dragoste, înțeleg rostul strădaniilor sale, rugămintea să dea tot sprijinul unei activități, al cărei scop final este binele neamului românesc întreg și al patriei noastre scumpe, —

Preoțimea noastră ortodoxă română să nu lipsească dela datorie nici cu prilejul acesta.

Ziua Eroilor.

— Evlavioasa comemorare anuală, a Eroilor întregitori de țară între frontierele ei firești, s'a serbat în Sibiul nostru, și în întreg întinsul pământului românesc, cu sentimente de profundă recunoștință, înnoită an de an, prin slujbe religioase săvârșite în sfintele locașuri, precum și în fața mormintelor și a crucilor funerare înălțate cetelor de ostași legendari. Pentru tot ce ni-au dăruit, cu jertfa vieții lor pământești, li se aduce, în cucernice rugăciuni, laudă și mărire.

La serbarea din cimitirul eroilor, în Dumbrava Sibiului, unde toate mormintele erau împodobite cu flori și coroane de stejar, a săvârșit slujba religioasă P. Sf. Sa arhierul vicar Vasile, ear răspunsurile le-a dat corul studenților dela Academia teologică «Andreiană». Din partea bisericii noastre ortodoxe a cuvântat părintele protoieru Iosif Serafin, ear tinerimii școlare i-a vorbit dl general D. Gheorghiu, îndemnând tineretul să-și cinstească eroii și să fie demn de ei. A urmat apoi, în fața dlui general V. Economu, comandant de corp, defilarea tinerimii și a trupelor.

Pelerinaj. — La îndemnul necontenit al I. P. S. Mitropolit Nicolae dela Sibiu, membrii cercului studenților teologi ardeleni «A. Șaguna» dela Universitatea din Cernăuți au făcut — Duminecă 3 Mai 1936 — un pios pelerinaj la sf. mănăstiri Putna și Sucevița.

Ajunși la sf. mănăstire Putna tocmai la începutul sf. Liturgiei, membrii cercului au participat activ la sf. slujbă, și răspunsurile la Liturgie. După ce președintele cercului a depus o cunună de flori pe mormântul vrednicului voevod Ștefan cel mare, — s'a slujit o panahidă în amănirea acestui mare ctitor de vechi lăcașuri dumnezeiești. S'a vizitat apoi muzeul sf. mănăstiri, precum și toate frumusețile ei. La masa ce s'a dat în cinstea pelerinilor — I. P. C. Sa părintele Stareț Atanasie Prelipsean, răspunzând cuvântului de mulțumire al președintelui, — a elogiat în cuvinte frumoase pe ierarhii Bisericii ardelenă, accentuând în deosebi activitatea binecuvântată a I. P. S. Mitropolit Nicolae dela Sibiu și arătând legăturile bisericești dintre bucovineni și ardeleni.

Dela Putna membrii cercului au trecut la sf. mănăstire Sucevița vizitând și aici mănăstirea, care excelează prin pictură admirabilă și încă bine păstrată, precum și muzeul ei. După acestea, studenții teologi ardeleni s'au reîntors la alma mater, mulțumiți, înălțați și premeniți în suletele lor de frumusețile încântătoare ale Țărișoarei fagilor.

Probleme-Recensii-Comentarii

Este știută furia cu care foile catolice au întâmpinat mărturisirile dlui Nichifor Crainic privitoare la împrejurările în cari Vasile Goldiș a semnat concordatul. Într'un ton vulgar, devenit la catolicii noștri de ambele rituri obiceie, ele tăgăduiau că concordatul ar fi fost cel încheiat cu regele Ferdinand și cu Vaticanul și-l acopereau pe dl Crainic cu toate epitetele injurioase ce le pot inventa niște minți grosolane.

Dl Nichifor Crainic răspunde în Nr. din Mai al revistei „Gândirea”, într-o formă demnă care ar putea face să roșească orice alte obrazuri decât cele care fac prin presă educația catolicilor noștri.

Răspunsul e zdrobitor, căci dl Nichifor Crainic afirmă că posedă o lungă scrisoare dela Vasile Goldiș în care sunt fixate toate aceste lucruri. Dl Crainic spune:

Din adăquelile lor un singur argument se poate lua în seamă. Eu susțin că prețul împăcării Regelui Ferdinand cu papa a fost concordatul. Ei răspund: Nu e adevărat, fiindcă Regele se împăcase cu papa cu șapte ani mai înainte de încheierea concordatului!

Și cum îi dreptate și ei. Dar, corecți așa cum îi aretat felul de-a ataca, uită să adauge că: exact cu șapte ani mai înainte se începuseră și tratativele de concordat între România și Vatican. Adecă imediat după împăcarea regală, ca o consecință și ca o condiție a ei. Vasile Goldiș a mers la Roma cu o scrisoare a Regelui, care zăcea pe o masă în fața fatală. Iar eu posed o lungă scrisoare dela Goldiș în care sunt fixate toate aceste lucruri, plus rugămintea de a-l apăra când va fi atacat de ortodocși. Ceeace am și făcut, după atacurile vehemente ale dlui Onisifor Ghibu.

Credem că nu mai e necesar nici un comentariu.

Memoriile fruntașului ardelean Dr. Ioan Mihu. — Dl profesor Silviu Dragomir a făcut, în 8 I. c., o comunicare în ședința publică a Academiei Române, arătând că pregătește pentru tipărire, din însărcinarea mitropoliei Ardealului, opera: *Memoriile fruntașului ardelean, Dr. Ioan Mihu*, care în 1910 a condus tratativele cu contele Ștefan Tisza și cu guvernul ungar în cauza conflictului româno-maghiar. Conținutul memoriilor este dintre cele mai interesante. Ele se sfârșesc cu istorisirea audienței, acordate lui Dr. Ioan Mihu din partea Regelui Carol I, cu care a discutat problema românilor din Ardeal.

Iașul cultural, bătrâna capitală a Moldovei, orașul cu mărețe locașuri sfinte, a comemorat în luna aceasta a lui Mai, împlinirea celor 75 de ani dela întemeierea societății „Junimea”, în jurul căreia s-au grupat personalități ca Titu Maiorescu, Petre Carp, A. D. Xenopol, Eminescu, Slavici, Creangă, C. Meissner (trăiește încă) și mulți alți fruntași ai scrisului și ai vieții culturale românești.

Societatea Junimea, ca gruparea literară-științifică, nu s'a preocupat de politica zilei. N'avea, în „statutele” sale altă regulă, decât aceasta: „Întră cine vrea, rămâne cine poate”.

Pe vremea întemeierii societății dela Iași, în Ardeal stăpânea și înflorea concepția școalei latiniste a Blajului, care stăruia să ne ferim cu o cultură cât mai apropiată de haina limbii latine.

Junimea, dimpotrivă, și-a însușit concepția unei culturi românești, izvoare din sufletul poporului nostru.

Concepția junimistă a fost adoptată în Ardeal mai întâi de tinerii adunați în jurul „Foișoarei” *Telegrafului Român*, în frunte cu Ioan Bechnitz, Dr. Barcianu, Comșa, frații Brote, Crișanu etc., și continuată apoi, în 1884, în *vișuroasa Tribună* a lui Slavici... Și-a biruit, în urmă, chiar la Blaj.

Organul de publicitate al Junimii, revista *Convorbiri Literare*, își continuă

activitatea și astăzi, cu bune roade pentru literatura și cultura neamului; — la rândul său, obștea română, cu prilejul împlinirii celor trei sferturi de veac, a adus venerabilei Junimi meritate omagii.

Prozelitism și revizionism. În comuna Bobâlna, protopopiatul Geoagiului, — ne comunică o persoană din partea locului, — s'a petrecut, către sfârșitul marului post al Paștilor din acest an, un fapt vrednic de toată osândă.

În numita comună, cu locuitori în majoritate ortodocși, preotul „catolic de rit grec”, pornind dela biserica sa în procesiune, cu icoane etc., a străbătut, dela o margine până la cealaltă, întreg satul, oprindu-se în mai multe locuri, în scop ca la fiecare popas să predice cu glas mîeros mulțimii sâtenilor curioși, că: Mântuirea neamului românesc nu poate să vie de nicăieri, ci numai și numai dela Roma papilor... Indemnul, adresat firește ortodocșilor, de a-și părăsi legea și a îmbrățișa uniunea, a provocat în sufletele lor îndreptătitul resentiment.

— Dacă așa se lucrează la catolicii preoți „de rit grec”, ceilalți preoți, cei „de rit latin”, nu se lasă mai pe jos, ci merg mai departe; — drept exemplu cum se respectază, din această parte catolică, statul român, înregistrăm cazul recent dela Arad, când preotul „catolic de rit latin”, paterul minorit Gellert Pongratz, la înmormântarea ucinei enoriaș, în 27 April c., a predicat zicând: «Stăm lângă cadavrul tău, cu inimile roșii, cu sufletul nostru alb, în primăvară verde; când tu vei ajunge în cer, să spui vechilor maghiari, că aici, pe pământul unguresc, se sbate generația nouă maghiară asuprită de autoritățile românești!»... și așa mai departe.

Cazul dela Arad, cu poște revizioniste, se cercetează însă din partea autorităților civile. Cazul dela Bobâlna, cu poște prozelitiste, va avea oare ceva ecou la fel, pe la autoritățile bisericești dela Blaj?

Date statistice de reținut. În recensul număr al organului „Astre” culturale, „Transilvania”, (Nr. 2 din 1936), la partea de material informativ și cronici, se arată, ca date statistice, contribuția diferitelor tagme sociale la „Asociațiune”. Și anume se precisează: câți intelectuali erau membri, ai societății acesteia, în 1 Iulie 1905?

Se constată că erau membri: 334 preoți; 91 protopopi; 30 vicari, canonici, aseri funcționari; 26 consistoriali; alți 7 funcționari consistoriali; 6 arhieriei, precum și 22 parohii; — va să zică clerul și bisericile din Ardeal și Bănat erau reprezentate în Asociațiune prin 516 membri.

Alte profesii prezintă următoarele cifre: 178 advocați și candidați de advocat; 122 proprietari; 77 funcționari de bancă; 76 profesori, 59 învățători, 55 medici, 45 (din 110) bănci românești, 37 negustori, 17 meseriași; — alte profesii în număr și mai redus; — cu totul 917 mireni intelectuali, față de cei 516 membri ai clerului amintiți mai sus; procentul dat la preoție este astfel mult covârșitor, asemănat cu al ori cărei alte tagme.

Și mai favorabil pentru preoție se înfățișează raportul cifrelor, când e vorba de președinții despărțimintelor Asociațiunii. Același număr din „Transilvania” ne aduce adeca pentru anul 1921 următoarea statistică interesantă: Președinți preoți au fost: 1 aser consistorial, 3 canonici, 14 preoți și 29 protopopi, — la oaltă 49 președinți din cler. — Din alte profesii: 18 advocați, 6 directori de liceu, 3 profesori, 6 primpretori etc.; abea toate aceste profesii, la oaltă dau numărul de 49 președinți dintre mireni.

Se învederează, prin urmare, că tagma preotească a stat, cel puțin în

anii memorafi, la locul de frunte în listele membrilor bătrânei societăți. Dacă și intelectualii, aparținând altor tagme sociale, ar face același lucru, vechea și cinstita noastră instituție culturală națională nu s'ar mai putea jălui de puținătatea numărului membrilor săi.

INFORMAȚIUNI

Societatea religioasă „Sf. Gheorghe” a elevilor dela liceul „Andrei Șaguna” din Brașov a aranjat în seara zilei de 26 April 1936 în sala festivă a liceului o sezătoare religioasă. În cadrul unui program bogat s'au executat mai multe coruri religioase de Soc. Sf. Gheorghe din Brașov-Tocile, iar elevii liceului au recitat poezii, pilde și istorioare morale. În prezența unui public numeros și a elevilor a vorbit părintele catihet, Ioan Brânzea, despre virtuțile care au împodobit viața mucenicului Gheorghe, recomandându-le tineretului zilelor noastre, ca tot atâtea izvoare de înviore, de întărire, de îndrumare și de sfințire a vieții. A mai vorbit dl Dr. Suciu-Sibianu, apreciind activitatea frumoasă desfășurată de soc. „Sf. Gheorghe” a liceului Șaguna, sfârșind programul sezătoarei cu staturi de igienă medicală armonizate în înțelepciunea Sfintei Scripturi.

Înmormântarea protopopului V. Goron al Geoagiului. În ziua de 1 Mai c. am petrecut la locul de veșnică odihnă osemintele regretatului protopop V. Goron, un vrednic păstor în via Domnului. Născut în unul din satele Someșului, descendent din o familie de preot, după terminarea studiilor secundare și după trecerea bacalaureatului, urmează cursurile teologice la Sibiu. Activitatea pastorală o începe în calitate de capelan pe lângă tatăl său, apoi ca preot în un frunțat sat de pe valea Murașului (Uroi). Deacolo este chemat la văduvitul scaun protopopesc al Geoagiului, pe care l-a condus 15 ani cu demnitate. A știut să se identifice cu chemarea pe care o avea. Ultima dorință i-a fost să se facă înmormântarea cât se poate de simplă, cu un singur preot. — Pe regretatul nostru protopop odihnește-l, Doamne, întru fericirea cea neîmăbtrânitoare! — Un participant.

Testament. În vremea când atâta lume se sbuciumă în dobândirea celor materiale, păstrându-le apoi pentru sine și poate pentru urmași risipitori, trebuie să înregistrăm cu satisfacție că se mai găsește și oameni cu mintea mai luminată și cu inimă în adevăr nobilă și generoasă. Dintre aceștia făcea parte și de curând defunctul *Trandafir Djuvara*, al cărui testament, depus la tribunalul Ilfov, cuprinde dispoziții asupra averii sale de patru milioane lei, destinate diferitelor așezăminte de înălțare sălătească, de cultură și binefacere. Între legatele testatorului sânt: Lei 500.000 Societății ortodoxe a zidirii române; Lei un milion pentru fundarea unei biserici în comuna Etna, jud. Brăila; Lei 500.000 societății „Vatra Luminoasă”; Lei un milion Ateneului Român, pentru premii de câte 25 mii lei, acordate anual celor mai bune două conferințe, roșite în cursul fiecărui an la acel Ateneu, și. a. — Imitatori cât mai mulți!

Universitatea populară „Nicolae Iorga” din Vălenii de Munte își deschide cursurile de vară între 15 Iulie și 15 August 1936, sub conducerea directă a dlui profesor Nicolae Iorga. Înscrierile se fac pe adresa următoare: Universitatea populară „Nicolae Iorga”, b-dul Schitul Măgureanu Nr. 1, București I. Costul căminului este 200 lei, iar cantina 1000 lei pe tot timpul cursurilor, și se trimite prin mandat postal, scriindu-se pe cotor: „Pentru cantina și cămin”.

Anunț. Adânc îndurerată, și pe această cale aduc mulțumiri tuturor acelor cari au participat la înmormântarea regretatului meu soț *Oliver Valer Goron*, protopopul Geoagiului și în deosebi cucernicilor preoți prezenți în număr atât de frumos. Totodată mulțumesc și acelor cari și-au exprimat respectul și dragostea față de el prin depunere și răscumpărare de cununi. Anunț totodată și parastasul de 6 săptămâni, pe ziua de 14 Iunie a. c. ora 11 a. m. în biserica centrală din Geoagiu. **Văd. Rozalia protopop V. Goron.**

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 24 Mai 1936, va predica părintele M. Neagu.

Conferința dlui prof. Nae Ionescu. Sâmbătă seara, în 16 Mai, dl prof. univ. Nae Ionescu a ținut o frumoasă conferință în Aula Academiei teologice, vorbind despre „Universalism și ortodoxie”. Cu puterea-i cunoscută de analiză și de despicare a problemelor și situațiilor, conferențiarul a arătat că universalismul adecă mentalitatea care individualizează, uniformizează și raționalizează totul, e pe sfârșite, apărând la orizont un nou moment istoric, în care se vor recunoaște drepturile organului, al colectivului și al particularului în toate domeniile de viață ale spiritului. Noua mentalitate e mai adecvată ortodoxiei sobornicești. Conferința a fost mult apreciată de numerosul și selectul public.

Conferință publică în Sibiu. Centrul studențesc „A. Șaguna” Sibiu organizează Sâmbătă, 23 Mai 1936 ora 18¹/₂, [6¹/₂ p. m.] în aula Academiei teologice o conferință. Va vorbi poetul și prof. Radu Demetrescu Gyr. Subiectul: „Introarcerea la credință”. — Intrătea benevolă.

Sezătoarea grupării intelectuale „Thesis”. Gruparea intelectuală „Thesis” din localitate a aranjat Duminecă în 17 Mai la ora 6 în sala Prefecturii o reușită sezătoare cultural-literară cu ocazia săptămânii cărții. Pr. Dr. D. Stăniloae a prezentat publicului aspectul religios actual al Sibiului, dl Dr. I. Popescu-Sibiu pe cel științific-medical iar dl prof. Ilie Licu Popescu pe cel cultural și literar. Apreciații scriitori sibieni, dnii: Nemeș, Alexiu, Emil Cioran, Ionel Mearța, Giuseppe Cifarelli și Al Dima au citit bucăți din operele Domnilor lor. A fost o frumoasă și mult gustată sezătoare.

Poșta redacțiunii

Pr. I. S. Cereți, la locul competent, să se facă cercetare în cauza ce vă privește.

Un iconostas

Constător din 42 icoane artistice lucrate și bine conservate se află de vânzare la parohia ortodoxă din Mediaș pe lângă condiții favorabile.

Ofertele se vor înainta oficiului parohial în termen de 15 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Mediaș, 11 Mai 1936.

Oficiul parohial ortodox

(14) 2—2

Prot. I. Crăciun

Oficiul parohial ortodox român, Aita-mare

Nr. 90—1936

(15) 1—1

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 31 Mai se va ține licitație publică, în localul Casei culturale a bisericii ortodoxe române din Aita-mare, cu oferte scrise și sigilate pentru darea în întreprindere a edificării bisericii ortodoxe române din comuna Aita-mare.

Valoarea lucrărilor după deviz aprobat de Consiliul arhiepiscopar ortodox român este de 230.000 lei. Întreg materialul este dat și deposedat la locul de construcție de biserica ortodoxă română.

Concurenții, pentru a putea fi admiși la această licitație, vor trebui să depună o garanție de 5%, în valoarea lucrărilor. Deviz, plan și caet de sarcină se pot vedea la Oficiul parohial ortodox român, Aita-mare.

Pr. Ioan Bunuș
președintele of. parohial

Pozsa Mihai
epitrop-cassier

Nr. 73—1936

(16) 1—1

Publicațiune de licitație

Pentru văruierea bisericii ortodoxe române din comuna Ilimbav județul Sibiu și a turnului pe dinafară, și decorarea bisericii pe dinlăuntru, Consiliul parohial publică darea acestei lucrări, iar doritorii de a lua lucrarea, să-și înainteze ofertele lor până în 1 Iunie a. c. Spre a cunoaște ce e de lucrat, să pot deplasa în comună în orice zi până la 1 Iunie.

Spesele cu deplasarea nu obligă pe parohie ca să li se plătească.

Stațiunea trenului mic este Marpod, acum Miclescu. Dela stațiune până la comuna Ilimbav sânt 6 km. și se trece prin comuna Marpod. Este și cursă dila Sibiu seara la 5 ore (17.)

Consiliul parohial își rezervă dreptul a alege dintre oferenti pe care îl va crede mai apt și va garanta lucrarea că va fi solidă și durabilă.

Decararea se va face cu motive românești.

pentru Consiliul parohial

Pr. Ioan Alexandru

paroh și președinte